

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Michala Bobka, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Ivo Pospíšila v právní věci žalobce **S. B.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2024, č. j. MPSV-2024/125135-421/1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti opravnému usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 12. 2024, č. j. 20 Ad 19/2024 - 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se před Městským soudem v Praze domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného, jímž bylo jako nepřipustné zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – pobočky pro hlavní město Prahu, kterým byl žalobce vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti s úřadem práce. K žalobě byla přiložena i žádost žalobce o osvobození od soudního poplatku z důvodu nedostatku finančních prostředků.

[2] Usnesením ze dne 27. 11. 2024, č. j. 20 Ad 19/2024 - 23, městský soud žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků zamítl.

[3] Dne 13. 12. 2024 pak stejný soud vydal opravné usnesení č. j. 20 Ad 19/2024 - 30 ke svému původnímu usnesení ze dne 27. 11. 2024. Tímto usnesením městský soud postupem dle § 55 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 54 odst. 4 s. ř. s. opravil v původním usnesení dvě písařské chyby. Za prvé, v záhlaví usnesení opravil předmět řízení z „o žádosti žalobce na ustanovení zástupce“ na „o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků“. Za druhé, ve výroku usnesení opravil předložku „na“ na předložku „o“ (Původní výrok

usnesení ve znění „Žádost žalobce na osvobození od soudních poplatků se zamítá“ byl tedy opraven na „Žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků se zamítá“).

[4] Proti tomuto opravnému usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) samostatnou kasační stížnost. V ní kromě polemiky s důvody neosvobození od soudních poplatků, které vedly městský soud k vydání jeho původního usnesení, namítá, že napadené opravné usnesení jde nad zákonný rámec § 54 odst. 4 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení může soud přistoupit pouze k opravě chyby v psaní a počtech, jakož i zjevné nesprávnosti. Tento práh nicméně napadené opravné usnesení dle stěžovatele překračuje. Ve skutečnosti se jedná o snahu městského soudu opravit své původní věcně nesprávné rozhodnutí prostřednictvím opravného usnesení. Nesprávné označení žádosti o osvobození od soudních poplatků jako žádosti o ustanovení právního zástupce není písařskou chybou, ale zásadním věcným omylem. Tuto vadu bylo možné napravit pouze prostřednictvím odvolacího přezkumu nebo řádným vydáním nového rozhodnutí podle příslušných procesních pravidel.

[5] Stěžovatel proto navrhl zrušení napadeného opravného usnesení. Dalším podáním pak rovněž navrhl spojení řízení o jím podaných dvou kasačních stížnostech, a to proti původnímu usnesení (vedeno u NSS pod sp. zn. 3 As 265/2024), tak řízení o této kasační stížnosti proti opravnému usnesení. Opravné usnesení totiž sice odstraňuje formální nesrovnalosti v původním usnesení městského soudu, avšak nijak neřeší zásadní pochybení v odůvodnění rozhodnutí o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků.

[6] Kasační stížnost **není důvodná**.

[7] Dle setrvalé judikatury Nejvyššího správního soudu je i samostatná kasační stížnost proti opravnému usnesení přípustná. Předmětem přezkumu je nicméně pouze splnění podmínek pro provedení opravy (srov. již rozsudky NSS ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006 - 123, č. 1177/2007 Sb. NSS, anebo ze dne 3. 11. 2011, č. j. 4 Ads 139/2011 - 400).

[8] NSS již posoudil kasační stížnost stěžovatele proti původnímu usnesení o neosvobození od soudních poplatků, kterou rozsudkem ze dne 30. 1. 2025, č. j. 3 As 265/2024 - 31, zamítl. V tomto řízení pak zbývá posoudit pouze námitky stěžovatele proti opravnému usnesení městského soudu, a to především dodržení zákonného rámce ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s., aplikovatelného dle zákonné analogie § 55 odst. 5 s. ř. s. rovněž na opravná usnesení.

[9] Tento zákonný rámec byl v projednávané věci dodržen. Nejvyššímu správnímu soudu není zřejmé, jak by výše popsané opravy v původním usnesení mohly zasáhnout jakákoliv veřejná subjektivní práva stěžovatele. Oprava předločky z „na“ na „o“ nikterak nemění vyznění a smysl výroku soudu. Oprava provedená v hlavičce usnesení v označení předmětu řízení je sice politováníhodná, ale opět nic nemění na smyslu, pochopitelnosti, a především obsahu usnesení městského soudu. Klíčové je, že jak výrok, tak celé odůvodnění usnesení městského soudu, nepřipouští žádné pochyby, co bylo předmětem řízení, jak o něm soud uvážil, a jak a proč rozhodl.

[10] Kasační stížnost proto není důvodná. NSS ji tudíž podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch. Nemá proto právo na náhradu nákladů řízení

pokračování

o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení žádné náklady nevznikly. Proto mu NSS jejich náhradu nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. února 2025

Michal Bobek
předseda senátu